

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

## Proti katoliškemu konviktu.

IV.

Vse to, kar smo doslej pisali, je veljalo katoliški odgoji, kakršna je v katoliških gimnazijah in konviktih ter v drugih cerkvenih zavodih. Pisali smo o njej, ne morda z namenom, ščuvati ali hujskati, ampak zato, da pokažemo, zakaj se ž njo ne moremo sprijazniti. Radi tega še nismo nasprotni katoliški odgoji, ampak le trdimo, da je jednostranska in neprimerna za današnje čase, katerega mnenja sta tudi duhovnika-učenjaka Schell in Müller in sploh vsi treznomisliči ljudje širjega obzorja.

Vzlic temu bi ne bili rekli nobene besede o zavodu, katerega snuje prevzvišeni knezoškof, da je namenjen samo odgoji duhovniškega naraščaja. Mi nimamo nič proti temu, ako hoče cerkvena uprava svoje duhovnike jednostransko odgajati. Ako se ji zdi taka odgoja primerna, je nam tudi prav, nasprotovati pa moramo namenu, tudi posvetno inteligenco odgojevati po tem kopitu.

Ako že duhovnik s svojo jednostransko odgojo v današnjih časih le sila težko izhaja, kako naj izhaja tako vzgojena posvetna inteligenca! Ta ima v življenju vendar vse drugačno stališče kakor duhovnik. Posvetna inteligenca ima otroke, naj pre-soja vse pojave življenja s famillijarnega stališča in ima za življenje vse drugačen boj, kakor ga ima duhovnik. Posvetna inteligenca, odgojena tako pomankljivo in jednostransko, kakor se odgaja mladina v katoliških zavodih, stoječih pod vodstvom cerkvene uprave, ne bo pri nas nikdar v stanu izpolnjevati svoje naloge v življenju, bila bi že v naprej potisnjena na nižje stališče, nego je zavzema inteligenca drugih narodov, bila bi vsled jednostranske cerkvene odgoje napram drugorodni inteligenci inferijorna.

Ni nam treba šele razlagati, kolika nesreča bi bila za slovenski narod inferijorna inteligenca, in to v časih, ko odločujoče v vsem življenju duševne zmožnosti. Vsakdo si lahko sam naslika posledice in

bo potem priznal, da je naša najodločnejša opozicija že s stališča odgoje, torej z duševnega stališča, popolnoma utemeljena in opravičena. O tem torej nič več!

Še opasnejša nego ta stran knezoškofovega projekta pa je njega finančna stran, o kateri moramo tudi izpregovoriti nekaj besed, ker naj se stroški za imenovani projekt pokrijejo takorekoč z novim davkom, ki je za naše revno ljudstvo vse-kako preveliko breme ter premočno podobno nekaki vojni kontribuciji, tako da o njem ni mogoče molčati.

Ustanovni stroški so preračunani na pol milijona goldinarjev. Ta proračun pa se najbrž ni napravil na podlagi natančnih načrtov in bržčas ga tudi ni napravil strokovnjak, ampak stroški so se preračunali nekako primeroma, dasi ni nikaka tajnost, da so celo strokovnjaški proračuni največkrat malo zanesljivi. Sicer pa vemo, da se s pol milijonom goldinarjev da le težko izvršiti tako velik projekt, kakor je knezoškofov, da se bode proračun prekoračil prav znatno, tako da se lahko ustanovni stroški približajo celemu milijonu.

Razen ustanovnih stroškov, kar jih bo nad četrt milijona goldinarjev, pa naj naše ljudstvo skrbi tudi za vzdrževanje rečenega zavoda, in da vzdrževalni stroški za gimnazijo in za konvikt ne bodo majhni, nego bodo znašali lepe tisočake na leto, tega ni težko izračunati.

Stroški za zavod bodo že sami po sebi veliko breme. To breme pa postane še težje in večje z ozirom na materialno stanje tistih slojev prebivalstva, katerim se nato-vori, kajti na to pač ni misliti, da bi meščanstvo, razsodno, imovito in neodvisno meščanstvo kaj prispevalo k tem stroškom.

Kdo bode torej plačeval prispevke za ustanovitev in vzdrževanje knezoškofovih zavodov?

Prvi, katere zadene novo breme, bodo duhovniki. Ti so moralno primorani žrtvovati za vsako stvar, katere se jim od zgoraj priporoča, in boječ se zamere, tekmovali bodo mej seboj, kdo bo več daroval. To pa

ni koristno, ker večina kranjske duhovščine ni predobro situirana in ker je znano, da vsacega duhovnika njegovo sorodništvo gloda kolikor more. Nismo sicer poklicani, braniti duhovščino, opozarjamo pa gospoda knezoškofa tudi na to okolnost, želeč, da bi jo še zlasti zategadelj blagohotno uvaževal, ker utegnejo revnejši duhovniki biti primorani, da poskusijo dobiti iz ljudstva, kar so bili primorani žrtvovati za knezoškofov zavod.

Drugi, katerim bode plačevati ogromne stroške za imenovane zavode, pa bodo revne ženice. Iz meščanstva ne bo, kakor smo že rekli, nič dobiti. Tudi z vsakovrstnimi državnimi, deželnimi in občinskimi davki in davčinami že itak preobloženi posestniki se bodo kmalu uprli, zlasti ker že sedaj le težko zmagujejo dajatve, ki se lahko skupno imenujejo cerkveni davek, in preostali bodo samo še najrevnejši sloji, posli in stare ženice, ki so dovezetne za najfantastičnejše projekte, ki si radi pritrgavajo od ust, da podpirajo misijone v Afriki in v Aziji in katere so pripravljene, za prijazno besedo svojega duhovnika žrtvovati tudi poslednji krajcar. In ker bo za knezoškofov zavod treba veliko denarja in to leto za letom, bodo duhovniki primorani, porabiti ves svoj upliv, da naberej meji temi siromaki kolikor treba, a časih se utegne zgoditi, da svojega upliva ne bodo samo porabili, ampak ga tudi zlorabili.

Zadnjič smo v „Slovenca“ čitali poučno novico, da je neka ženska, ki je svoje imetje razdala ubogim in cerkvam, na stara leta stradala in životarila v največji revščini. Ako pa se uresniči knezoškofov projekt, potem utegnemo večkrat čitati, da je ta ali ona ženica lakote umrla, ker je dala vse svoje imetje za katoliški konvikt.

## Slovenski poslanci in trž. deželni zbor.

Po znanem nečuvnem napadu na slovenske deželne poslance v tržaškem deželnem zboru so se slovenski poslanci

umaknili fizičnemu nasilstvu in zapustili deželni zbor.

Tržaško namestništvo je na to posredovalo pri slovenskih poslancih, naj bi se vrnili v deželni zbor, na kar so slovenski poslanci predložili namestniku naslednjo izjavo:

„Uvažujé nagovarjanje Vaše ekscelence o priliki abstinence ob zasedanju deželnega zbora tržaškega ob pričetku lanskega leta in vsled zatrevanja od strani slavne vlade in tudi zastopnikov nasprotne stranke, da se jim ni ničesar bati v deželnem zboru, oziroma v mestnem svetu, vstopili so okoličanski poslanci v deželni zbor dne 28. pr. m.

Škandalozni dogodki v tej seji morajo biti Vaši ekscelenci znani. S tem se jim ni samo brutalno onemogočila udeležitev v sejah, temveč se je tudi postavilo v nevarnost celó njih življenje, o čemer so poslanci obvestili Njegovo ekscelenco ministra-predsednika.

Z obzirom na Vašo željo, naj bi se zopet udeležili sej deželnega zbora, izjavljajo isti, da smatrajo to ne le za svojo pravico, temveč celó za svojo dolžnost in da ne mislijo tirati abstinence politike.

Ker pa se je brutalni demonstraciji galerije pridružila vsa nasprotna deželnozborna večina ob pasivni asistenciji deželnega glavarja in vladnega zastopnika ter na nezasišlan način zasramovala se silo iztirane poslance, očitaje jim udeležbo kakor provokacijo in ker so tudi javni listi, priznana glasila nasprotne stranke, nekonsciscirano ščuvala in celó žugala, da svoje okoličanske kolege prihodnjič italijanski poslanci „sami ven vržejo“ smatrajo okoličanski poslanci, da jim je vstop zabranjen le vsled fizičnega nasilstva.

Izjavljajo torej, da so pripravljeni vstopiti zopet v deželni, oziroma mestni zbor, čim deželni glavar izjavi v prvi javni seji deželnega zbora, da obžaluje, ter obsoja izgrede od 28. pr. m. in da okoličanskim poslancem garantira pod svojo odgovornostjo, da se napadi na njih osebe ne

## LISTEK.

### Nočni izprehod.

Hrvatski pisal Vladoje S. Jugović.  
(Konec.)

„Nasičeno me spominja mrmljanje našega samovarja glada doma, katerega sem trpela čisto, ko mi je očim vzel zaslužek in ga zapil — potem zime, katero sem morala neprestano trpeti. In z grozo me spominja noči, ko so me še kot dete opojili — in —“

Prenehala je za trenotek, mislil sem da je ginjena ali vznemirjena, dokler ni nadaljevala:

„Tu mi je tako dobro, vaša sobica se mi zdi raj; vi ste jedino bitje, kateremu sem se doslej smilila, ponudili ste mi mesto zverske strasti in poželjivosti — usmiljenje in zavetje. — Glejte, na pragu te sobice so izgubile one noči za-me vse neprijetne spomine mojega dosedanjega življenja.“

Tu se je zadovoljno nasmehnila, gotovo srečno ter mi dala roko, ki je živo stisnila mojo. —

Tudi jaz sem bil vesel, za danes je bila rešena, a jutri — kakor bode Bog hotel!

Tako mislijo vsi reveži, kateri žive od danes do jutri!

Tedaj se spominjam svoje obljube, da hočem spati pri prijatelju, ter pogledam na uro. Bilo je pol štirih. Nisem bil baš pri volji oditi. . . Tu je bilo tako lepo, tako toplo, in ona je bila tako mlado dekle. Tako rad bi bil spal v svoji postelji na trdi posteljnini, — toda hotel nisem, da bi rekla, da sem jo s prevaro dovel na svoj dom. Vstal sem, da odidem, spominjaje se obljube, katero sem dobil, ko sva se sešla.

Pogledala me je s svojimi velikimi modrimi očmi, katere so jasno govorile in prosile me:

Ne hodi! Ostani tu! Tako lepo je! — Nisem se dal premotiti.

Obžaloval sem v resnici dekle, in hotel nisem oskruniti dela pravega usmiljenja s činom najgršega moškega egoizma. Mrzil sem vedno ljubav, katere prihaja iz hvaležnosti ter preziral vsakogar, ki jo sprejema.

No, — vendar — vendar. — Bil sem neodločen.

Stal sem sredi sobe s palico in klobukom v roki.

Tedaj pa je skočila ona iz svojega visokega naslanjača, pogledala me s plašnim pogledom ter zaprosila jokaje:

„Ne ostavljajte me same! Tako se bojim!“

In ovila mi je močne, mlade roke

okrog vratu, pritisnila svoje gibčno telo k meni ter me pogledala tako zalostno preplašeno. . .

„Ne hodi od mene! Ostani tu!“ je prosila z milim glasom, kateri je odstranil zadnjo čvrstočo moje volje. Ječala je. Potisnem jo še jedenkrat lahko od sebe, a ona se mi je približala v drugič: — — — „Ostani tu!“

„Kaj, da ostanem tu?“ sem vprašal samega sebe, čuteč, da nimam dovolj moči za to. Prilika je bila prelepa, a jaz mlad in poln življenja. Bal sem se samega sebe. Srečen, da sem rešil dekle, v duši še nedolžno iz jarka in velikomestne noči, nisem občutil dovolj moči, da jo rešim pred samim seboj. Čutil sem v duši prijetno zadovoljstvo, ker sem storil dobro in veliko delo.

Privila se je k meni kakor k starejšemu bratu, pri katerem išče zaščita in pomoči. Njena prošnja in strah sta mi zopet zopet nekoliko vrnila oblast nad lastno razbujenostjo in strastjo. Odložil sem palico in klobuk. Objel sem jo, kakor objame očé svojo hčer, brat sestro, in poljubil sem jo na čelo.

Vrnila se mi je vera v samega sebe vera, da mi pomore moč, katere me je tirala, da sem se pobrigal za dekle. Zato sem vstal.

Legla je v naslanjač pri peči, da se

odpočije, a niti obleke ni odložila z utrujenega telesa. Zaman sem jo prosil, naj leže na postelj.

Dolgo nisem zaspal. Misel, da sem rešil deklico sramote, zopora in da sem jo morda s tem za vse življenje osrečil, mi ni dala spati. Neprestano so mi prihajale nove snovi v glavo, kako bi i nadalje pomogel svoji lepi varovanki, dočim je ona mirno spavala.

Naposled sta tudi mene prevladala spanje in utrujenost; okolo pete ure sem zaspal. Še v sanjah sem videl, kako je srečna. Čutil sem njene zahvalne poglede in poljubce in to mi je tako ugajalo.

\* \* \*  
Ko se v jutru — poldne ni bilo daleč — zbudim, ni bilo moje male več v sobi. Izginila je, mislil sem, da je sramovala solnca, katero je vedno gledalo skozi zastore v sobo.

Ležal sem na postelji ves opojen od one lepote, ko si zaželim smodk. Stegnem roko na mizico, da bi dobil tobačnico. Izginila je, a bila je srebrna. Tudi ure ni bilo, niti denarja — vse mi je odneslo dekle. Pustila mi je samo prstane na rokah, ker se je bala, da bi me prebudila, ako jih vzame.

Tako sem bil prisiljen, da ponesem to zadnje, kar sem imel, v zastavnico.



ponovijo ter da bode vsem okoličanskim poslancem brez izjeme omogočeno izvrševati svoj mandat.

Dokler ne dobijo okoličanski poslanci te izjave in tega zagotovila, smatrajo, da se jim hoče tudi nadalje se silo braniti pristop v deželni, oziroma mestni zbor in protestujejo proti vsem sklepom, storjenim v teh zastopih v njihovi izsiljeni nenazodnosti, kakor nezakonitim, ker storjenim od nepopolnega in zato nelegalnega zastopa.

Ta jednoglasni sklep usojam se podpisani priobčiti Vaši ekscelenci v imenu in po nalogu svojih okoličanskih kolegov ter beležim

odličnim spoštovanjem Vaši ekscelenci udani  
Ivan Nabergoj l. r.

V tej izjavi zahtevanih garancij slovenski poslanci tržaški niso dobili, dasi ni dvoma, da je namestnik posredoval pri deželnem glavarju. Deželni glavar je torej solidaren s poslanci-napadalci in z galerijsko družalo.

Slovenski poslanci so zdaj vso stvar naznanili volilcem pozivljajoč jih, naj bodo pripravljeni, da tudi v najskrajnejšem slučaju dokažejo svojo političko zrelost in svojo narodno moč.

### V Ljubljani, 12. januarja. Čehi in Nemci.

Ker se bliža zasedanje državnega zbora, se bavijo vsi časopisi z vprašanjem, ali bode novo zasedanje uspešnejše in plodonosnejše, kakor so bila minola. Večina listov dvomi, da bi se moglo prej kaj doseči, dokler ni sklenjena sprava mej Čehi in Nemci. „Gazeta Narodowa“ meni, da bodo imela pogajanja le takrat uspeh, ako prevzame posredovanje vlada ali pa poljski klub. „Linzer Volksblatt“ smatra najumestnejšim posredovalcem nemško katoliško stranko, češ, da se je vedno potezala za mir mej narodi ter da bo zato tudi sedaj storila svojo dolžnost. Nemška katoliška stranka obsega same Nemce, ki zastopajo velik del nemškega naroda, takorekoč ves kmetijski narod zgornje- in nižje avstrijski, solnograški, tirolski in večinoma štajerski ter obrtne kraje zgornje avstrijske in tirolske. Stranka uživa tudi pri Čehih zaupanje, saj se ni udala niti najhujšemu terorizmu, ampak je zvesto vztrajala pri desnici. Nemška katoliška stranka naj posreduje torej, da preneha divji boj mej avstrijskimi Slovani in Nemci!

### Afera Dreyfus-Bard-Quesnay de Beaurepaire.

Ministerski svet je sprejel demisijo Quesnay de Beaurepaireja ter imenoval na njegovo mesto Ballotbeaupre-ja, sedanjega svetnika pri kasacijskem dvoru. Vlada obsoja postopanje odstopivšega načelnika ter je izrekla z naglim imenovanjem novega načelnika kasacijskemu dvoru svoje zaupanje. Justični minister je oddal vodstvo preiskave radi revizije Dreyfusove obsodbe prvemu predsedniku kasacijskega dvora Mazeau, Loew pa je odstopil. Včeraj se je bavil s temi odredbami parlament. — Ministerski svet je imel sejo radi telegrafičnega odgovora Dreyfusa, ki zatrjuje, da ni nikdar priznal kake krivde, saj je nedolžen, ker ni izročil nikoli nikomur kakega dokumenta. Dreyfus pravi, da je bil vedno prepričan, da mora priti njegova nedolžnost na dan.

### Sagasta ostane.

Navzlic opetovanim poročilom, da odstopi Sagasta radi starosti in bolehnosti, javlja se danes, da ostane Sagasta z vsemi svojimi ministri še nadalje. Kraljica Sagasti do cela zaupa, in vse intrige Silvelle, načelnika konservativcev in generala Weylerja, ministerskega kandidata vojaške stranke, ne morejo vzeti vlade liberalni stranki, kateri je Sagasta najodličnejši člen. Kortesi se v kratkem skličejo, ker mirovna pogodba z Ameriko še ni sprejeta v parlamentu.

### Filipini.

Iz Manile poročajo, da postaja položaj na Filipinih vedno bolj kritičen, da pa vendar ni izključeno, da se doseže poravnava. Obe stranki, Amerikanci in Tagali, sta pripravljene na boj. Aguinaldo je izdal novo proklamacijo, s katero grozi, da hoče zapoditi Amerikance z otoka, ako ga sami ne zapusté ter kliče Boga za pričjo, da so Amerikanci krivi, ako bode tekla kri.

### V Eritreji.

Ras Mangaša in neguš Menelik sta si še vedno sovražna in vojski nasprotnikov se navzlic vsem posredovanjem ne premakneta iz svojih pozicij, tako da je pričakovati vsak dan poročilo o začetku vojne.

V Italiji so radi tega precej vznemirjeni, ker se bojé, da bi bili Italijani vsled dogodkov prisiljeni udeležiti se bojev, da za-varujejo svojo posest. Sicer se pa zatrjuje, da je Menelik Italiji prijazen. „Neue freie Presse“ se poroča iz Rima, da so Italijani v Eritreji povsem pripravljeni za boj.

### Rudolf Inemann.

Najodličnejši člen slovenske drame je gospod Rudolf Inemann, ki deluje pri nas že peto gledališko sezono kot režiser, igralec in učitelj gledališke šole „Dramatičnega društva“.

Pred petimi leti je ležala slovenska drama na smrtni postelji. Vladovala so takrat za kulisami čudne, nezdrave razmere, katerih blede, pojemajoča luč je žalostno obsevala prelepi naš Talijin dom. Ljubitelji slovenske dramske umetnosti je obhajal strah, da bo treba zapreti slovensko gledališče, ki so ga dvignili na častno stopinjo razvitka in popolnosti oni slovenski rodoljubi, ki so pred več desetletji žrtvovali čas in denar, da so zasnovali slovenske gledališke predstave v Ljubljani, kjer se je v tisti dobi šepirila nemška opera in nemška drama...

Poklicali so v Ljubljano Inemanna in Freudenreicha: prvega nam je poslal češki svet, drugega sosednja Hrvaška. Zavladala je era Inemann-Freudenreich, in naša drama se je kmalu dvignila na odlično mesto dovršenosti in življenjske sile. Freudenreich nas je kmalu ostavil, a ostal je Inemann, in z njim je ostala slovenska drama!

Inemann je prišel mej nas od tam, od koder nam dohajajo umetniki na vsako polje umetnosti, kadar nimamo svojih, ali kadar gredo naši, da si v tujini služijo boljši in lažji kruh. Inemann je prišel mej nas z veliko gledališko prakso, ki si jo je pridobil v Pragi in v drugih čeških mestih ter v daljnji Ameriki. Prišel je mej nas ter posvetil vse svoje gledališko znanje, vso svojo igralsko umetnost slovenski drami ter se je tako najjasneje pokazal vrednega onega zaupanja, ki ga je gojilo do njega tedanje vodstvo propadajočega slovenskega gledališča. Z obdobjanja vredno vneto in z vztrajno pridnostjo se je poprijel učenja slovenskega jezika, da mu teče sedaj naša lepa govorica malone prav tako gladko kakor njegov materinski jezik. Z ljubljeno svojo soprogo, ki je prebila lep del burnega, nestalnega njegovega umetniškega delovanja križem sveta, si je ustanovil v slovenski Ljubljani skromen sicer, a miren in srečen dom, kjer mu gine v dragem rodbinskem krogu zla volja ob raznih prilikah in neprilikah, brez katerih ni nikjer gledališča, kjer študira svoje uloge, kjer ustvarja v duhu sedeč za mizo in s cigareto v ustih, najrazličnejše značaje, s katerimi dahne življenje mrtvim deskam slovenskega odra...

V teku petih let je igral Inemann tridesetdeset najrazličnejših ulog, ali drugače rečeno: v teku njegovega delovanja na slovenskem odru smo ga videli tridesetdesetkrat, ko nam je kazal različnost in vsestranost svoje igralske umetnosti. Kritike — prijazne in neprijazne slovenskemu gledališču — so bile vsekdar polne hvale in priznanja o njegovem igranju, in one simpatije, ki si jih je pridobil precej s prvimi nastopom kot Cotier v Ludoviku XI., si je ohranil do danes mej našim gledališkim občinstvom. In danes je znano njegovo ime po vsem slovenskem svetu, in delovanje, življenje in napredovanje slovenske drame je tesno spojeno s tem imenom.

Igre, v katerih je nastopil zvečine v glavnih ulogah, so: „Ludvik XI.“, „Knjižničar“, „Graničarji“, „O ti mojže!“, „Mlinar in njegova hči“, „Na Osojah“, „Zakotni pisar“, „Naš prijatelj Neključev“, „Pariški potepuh“, „Fromont ml. in Risler st.“, „Jan Vyrava“, „Valenska svatba“, „Lumpaci Vagabundi“, „V Diogenovem sodu“, „Materin blagoslov“, „Mamsel Nitouche“, „Pota življenja“, „Siroti“, „Razbojnik“, „Maškara“, „Ugrabljene Sabinke“, „Brat Martin“, „Revček Andrejček“, „Moj Pepček“, „Precioza“, „Otelo“, „Egmont“, „Deset deklet, a za nobeno moža“, „Trgovci beneški“, „Stari korporal“, „Napoleonov samovar“, „Nosan“, „Doktor Blažič“, „Kozarec vode“, „Tretja hči“, „Iz osvete“, „Hčere gospoda Zajčka“, „Marija Stuart“, „Vojska v miru“, „Dom“, „Igra pike“, „Selanka“, „Ali je to dekle!“, „Osveta Katulova“, „Krivoprisež-

nik“, „Slovenec in Nemec“, „Fužinar“, „Lepa Helena“, „Cvrček“, „Narcis“, „Debora“, „Čarovnica pri jezeru“, „Kovarstvo in ljubezen“, „Arija in Mesalina“, „V ječi“, „Robert in Bertram“, „Otok in Struga“, „Kako se krote ženske“, „Medved snubač“, „Omikanci“, „Gospod ravnatelj“, „Jurčkove sanje“, „Martin Smola“, „Povratek“, „Sama me seboj“, „Fedora“, „Klarica na vojaških vajah“, „Emilija Galloti“, „Cesar Friderik na Malem gradu“, „Matijček se ženi“, „Sin“ in „Jožef v Egiptu“.

Danes je igral junaka, jutri intriganta, potem ljubimca, zdaj komika, potlej bonvivanta. Danes umira v drami, jutri poje v opereti, sedaj se mu divimo v moderni, sedaj v klasiški drami. Povsod je doma povsod je popoln umetnik...

Sicer je Inemann mož plemenitega, odkritega značaja, dobrega srca in krepke, moške volje.

Za vse te prekrasne ure pravega umetniškega užitka se mu je izkazalo slovensko občinstvo večkrat jako hvaležno. Te simpatije je vračal Inemann tudi s simpatijami, saj je v teh petih letih mnogokrat sodeloval pri raznih narodnih veseljih ter jim tako z umetnostjo svojo pomagal k lepim moraliskim in gmotnim uspehom.

Prepričani smo, da ga ne zabi bela Ljubljana tudi v nedeljo, ko bo praznoval svoj častni večer v jedni svojih najboljših ulog — kot Franc Moor v Schillerjevih „Razbojnikih“...

In nehote nam prihajajo v spomin besede istega Schillerja iz prologa k njegovemu „Wallensteinu“:

Ker hitro, brez sledu, umetnost gre prečrna nam igralčeva ob duši, medtem ko dleta mrtvega še stvor in peva pesem tisočletja žije. Tu čar njegov z umetnikom zamre, in kakor v sluhu izgubi se glas; trenutka mine naglo to stvarjenje, in njega slave nič nam ne ohrani. Umetnost ta je težka pač, in nje minljiva cena je samo — igralcu pozni svet ne vije vencev! zato skopari naj s sedanjostjo, trenutek, ki njegov je, naj izžije; ki z njim žive, te naj si osvoji in v čustvih vrednih, dobrih si ljudi živ spomenik postavi. — Tako si imenu svojemu da večnost zdaj, ker, kdor najboljšim svoje dobe žije, ta živel je tako za večne čase!

— a —

## Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. januarja.

— **Osebnost.** Odvetniški kandidat, g. dr. Vladimir Foerster je imenovan sodnim pristavom v Ljubljani.

— **Naučni minister in Slovenci.** „Süddeutsche Post“ prijavlja članek „Die Unterrichtsfrage der Slovenen“, katerega je spisal slovenski državni poslanec in v katerem čitamo o naučnem ministru naslednje: Že dlje časa obstoji veliko nasprotje mej poštenimi nameni in dobrohotnimi besedami gospoda ministerskega predsednika in mej dejanji ter bagatelizirujočim načinom ravnanja s pravičnimi slovenskimi zahtevami gospoda naučnega ministra, ki je na primer celjskogimnazijsko vprašanje imenoval vročo juho, katere ne mara zavžiti, tako da bi dosledno moral gospod ministerski predsednik izvajati iz tega konsekvence, kajti ministerstvo, ki se hoče naslanjati na stranke večine, ne more posamičnemu ministru dovoliti, da dela politiko na svojo roko in to politiko, ki je naperjena proti legitimnim zahtevam večini pripadajočih strank — politiko nemškega Schulvereina. To je posebno pokazal proračun naučnega ministerstva V dijametralnem nasprotju z besedami naučnega ministra kažejo številke naučnega proračuna za leto 1899. jasno in določno namen naučnega ministra: Vse ostani pri starem. — Tako piše slovenski državni poslanec iz Štajerske in sicer jeden najprejdarnejših in najzmernejših poslancev in mi mu popolnoma pritrdimo, ker podpirajo njegovo sodbo o naučnem ministru še druge okolnosti, katerih pa mi nismo pooblašteni spraviti v javnost.

— **Goriški deželni zbor.** Raznim listom se poroča, da bo najbrž deželni zbor goriški razpuščen in to zaradi abstinenice, katero so začeli zdaj italijanski poslanci. „Piccolo“ se nekako norčuje iz te vladne namere, češ, da bo brez uspeha, in da se vrnejo Italijani nevkročeni in deželni zbor, kjer bodo vladni predlogi o dež. šolskem zalogu prav tako nasprotovali kakor doslej.

— **Vseučilišni profesor Baudouin de Courtenay v Krakovu,** unet prijatelj našega naroda, kateri si je za slovensko dijalektologijo pridobil neprecenljivih zaslug, je — padel v nemilost. Pred petimi leti ga je naučno ministerstvo pozvalo s Kijevskega vseučilišča v Krakov in je z njim sklenilo pogodbo za dobo petih let. Ta pogodba poteče letos. Sedaj je prof. Baudouin de Courtenay dobil uradno obvestilo, da se z njim sklenjena pogodba več ne obnovi. Doslej še ni natančno znano, kaj je provzročilo odpust prof. Baudouina; jedni domnevajo, da ga je naučno ministerstvo odlovolilo, ker je lani izdal brošuro o korupciji, ki vlada v Gališki, drugi pa sodijo, da je žrtev madjarskih uplivov. Prof. Baudouin je namreč lani potoval po Slovaškem. Madjarska vlada ga je iz Ogerske iztirala, češ, da je panslavističen agitator, a ker je prof. Baudouin v raznih listih priobčil uprav senzacionalna poročila o barbarskih razmerah na Slovaškem, je prav verjetno, da je odpuščen Madjarom na ljubav.

— **Goriška trgovca zbornica proti deželnemu šolskemu zalogu.** Tudi goriška trgovinska zbornica se je oglasila s protestom proti nameravanemu dež. šolskemu zalogu. Zbornica utemeljuje svoj protest s tem, da bi vsled ustanovitve dež. šolskega zaloga doklade na indirektno davke znašale 29%, doklade na obrtni davek pa 44%, vsled česar bi moral italijanski del dežele plačati 37.081 gld. več kakor doslej, slovenski del pa 4735 gld. več. Vsega skupaj bi morali Italijani plačati 184.128 gld., Slovenci pa 23.513 gld. Cenjena trgovinska zbornica, ki je le vsled nečuvstvo krivičnega volilnega reda domena lahonske stranke, nam morda ne zameri, če njenim številkam nič prav ne verujemo, ampak menimo, da si je dovolila malo falsifikacijo.

— **„Trhli dom“** se imenuje hrvatska drama, ki je imela mej vsemi dosedanjimi dramskimi deli bratskega nam naroda največji in najpopolnejši gledališki uspeh. „Trhli dom“, kateri je spisal mladi in velenadarjeni Srgjan pl. Tucić, se je igral s sijajnim uspehom v Zagrebu in v Belemgradu, igral se bo še ta mesec v Sarajevu, v svoj repertoar pa ga je sprejelo tudi nemško narodno gledališče na Dunaju. To je dokaz, da je Tucićeva drama zares mojstrsko delo. Dejanje se vrši na Ruskem; značaji pa so vzeti iz kmetškega in uradniškega naroda. Glavne vloge so v rokah gg. Inemanna, Danilove, Verovška in Danila.

— **Telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani** priredi v nedeljo dne 15. januarja t. l. v telovadnici „Narodnega doma“ javno telovadbo s sodelovanjem c. in kr. pešpolka kralj Belgijcev št. 27. Vzpored: 1. Proste vaje ob godbi. 2. Boks. 3. Telovadba na orodju: I. vrsta: konj vzdolž, drog; II. vrsta: konj na šir, bradlja; III. vrsta: bradlja, koza vzdolž. 4. Mečevanje: sablje, fleuret. 5. Telovadba vaditeljskega zbora na konju na šir. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina: Sedeži v dvorani: I.—III. vrsta po 80 kr., IV.—VII. vrsta in sedeži na galeriji po 50 kr., stojišča po 30 kr., za dijake po 10 kr. — Udje ljubljanskega „Sokola“ na stojiščih prosti. Vstopnice se dobivajo v trafiki gosp. Šešarka in pred javno telovadbo pri blagajnici.

— **Pevski večer s plesom,** ki ga priredi v soboto zvečer ob 8. uri pevski zbor „Glasbene Matice“ v veliki čitalnični dvorani „Narodnega doma“, ima naslednji vzpored: 1. Overture, svira vojaška godba. 2. A. Dvofák: „Slovanski plesi“, svirata čveteroročno gospici Avgusta Nolli in Hilda Schinzi. 3. Iv. pl. Zajc: „Lastavica“ in Fr. Gerbić: „Milotinki“, samospava, s spremljevanjem glasovira poje gospod J. Krsnik. 4. A. Dvofák: „Kmetovavčeva himna“, mešan zbor s spremljevanjem glasovirja. 5. Stjevan Mokranjac: „Srbske narodne pesmi“, dva šopka, poje zbor. 6. Ant. Burgarel: „Predpustni potpourri“, svirajo zborovi humoristi. — Ples. Obleka promenadna. — Vstopnica za osebo 1 gld., za družino 2 gld. se dobivajo pri g. J. Lozarju in na večer koncerta pri blagajnici. Čisti dohodek je namenjen za pokritje koncertnih primanjkljajev.

— **Veselica Št. Peterske moške in ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani,** vršila se je pretečeno nedeljo 8. t. m. v zelo okusno ozaljšani Sokolovi telovadni dvorani v „Nar. domu“ najslajnejše. Podružnični predsednik gosp.



Valenšek otvoril je veselico s kratkim, a edrnatim pozdravom povdarjajoč v njem uzvišene namene družbe sv. Cirila in Metoda in s kakim strahom in srdom da gledata najzagrizenjša sovražnika našega naroda na njo, ker vidita v nje združene vse Slovence brez razločka spola in političnega mišljenja. Da je vsem mnogobrojnim vdeležencem veselice govoril iz srca, pričalo je koncu njegovega pozdrava vsestransko pri-trjevanje. Slovensko trgovsko pevsko društvo, pod spretnim vodstvom pevovodje g. Ant. Razingerja, pelo je prelepe domače pesme z veliko živahnostjo in največjo si-gurnostjo v občno pohvalo in zadovoljstvo. Najlepša točka vsporeda bila je pa gotovo prekrasno petje našega znanega četvero-speva „Ilirija“. Zato mu je pa tudi donela splošna gromovita pohvala. Krasne instru-mentalne točke, katere je izvajala vojaška godba c. in kr. pešpolka Leopold II. kralj Belgijcev št. 27. z vsa natančnostjo, bile so živahno aklamovane. Da se je pa vsa ve-selica tako častno za podružnici zvršila, gre največja zasluga ženskemu odboru, ka-teremu načeluje obče čislana predsednica gospa Vera dr. Štajmerjeva in kateremu so z veliko radostjo in veseljem v pomoč pri-skočile razne domoljubne gospodične. Po dovršenem vsporedu veselice zapustil je gotovo vsak vdeleženelec „Nar. dom“ z željo v srcu, da bi vrle podružnice, ne boječe se truda, kakor sedaj, priredile prav kmalu zopet jednako krasno veselico.

— **Umrila** je v Maria Enzersdorfu pri Dunaju gospa Ana Pukl roj. Dub, soproga znanega slovenskega rodoljuba na Dunaju, g. Jakoba Pukla. Lahka jej zemljica!

— **Zaprta šola.** V Št. Petru pri No-vem mestu so zaprli šolo za nekaj časa radi nalezljive bolezni, ki se je pojavila med otroci.

— **Poročil** se je danes v Krškem gosp. Jakob Drol, davčni pristav, z gđ. Pavlo Rupertovo. Čestitamo!

— **Nova ljudska šola v Postojni.** Opozarjamo stavbenike na stavbinski raz-pis, kateri je krajni šolski svet v Postojni priobčil v danšnji številki našega lista.

— **Pevsko društvo „Zvon“ v Šmart-nem pri Litiji** ima dne 15. t. m. ob 5. uri pop. svoj redni občni zbor v gorenjih pro-storih g. A. Golobarja. Po obč. zboru domači ples.

— **„Delavsko podporno društvo“ v Trstu** priredi v soboto 21. januarja 1899. v gledališču „Politeama Rossetti“ veliki ples.

— **Iz Maribora** se nam piše: V zadnji številki „Slov. Gospodarja“ čitali smo po-ročilo o Silvestrovem večeru, katerega je priredila „Slovanska čitalnica v Mariboru“ v prostorih „Gambirushalle“. Poročilo nas je jako iznenadilo. Poroča se, da se je tako lepo pelo, kakor nikdar dosejaj v Mariboru — česar nikakor ne moremo zanikati — da sta se dve igri predstavljali, in da so igralci izvršili dobro svojo nalogo. To je vse res, toda sedaj šele pride huda kritika. Te dve igri nimata baje nobenega estetičnega jedra, in da je — skoraj bi rekel gospod poročevalec — škandalozno, da se more sploh kaj tacega v taki družbi predstavl-jati, posebno pa zadnja igra, ki ne bi smela baje niti inter nos — to se pravi pred sa-mimi vojaki igrati, ker hudi podčastnik preveč (?) zmerja neumnega rekruta, ki stoji na straži. Kar se tega zmerjanja tiče, go-tovo v tej igri ni nikakor pretirano, celo-pa ni umazano, kakor dotični poročevalec menda misli, ampak je gotovo le vzeto iz navadnega vojaškega življenja; sicer pa še to ni trohica istega zmerjanja, kakor se isto lahko vsaki dan na vadišču sliši, po-sebno pa v tem času, ko pridejo novinci k vojakom. Tudi estetike v teh dveh igrah nismo nikakor pogrešali, kakor gospod po-ročevalec „Gospodarjev“, posebno pa ne v prvi igri; kar se pa druge igre tiče, je ista burka, ki gotovo ni neestetična, kar lahko vsak, malo treznejše misleči poslušalec priča, in ki se je samo zato igrala, da bi se ob-činstvo zabavalo in smejalo, kar se je go-tovo tudi doseglo. Ako pa res gospod po-ročevalec hoče videti prav estetično igro, mu damo na znanje, da je ravno sedaj, če se ne motimo, pri Sv. Barbari v Halozah truma igralcev, ki predstavljajo Kristusovo rojstvo in trpljenje in sploh več takih sve-tlih reči, — in sicer za prostega kmeta čisto dobro — drugače pa precej slabo — in mu svetujemo, da se naj pelje tja, ali pa naj naroči late igralce sem v Maribor, kar

bo gotovo za celo mesto, posebno pa za nas Slovence, jako koristno. Zahajali bodemo pridno k predstavam v naš duševni prid in v hasek igralcev, in mislimo, da tudi g-poročevalec ne bo zaostal. Nazadnje pa se še obračamo do njega s prošnjo, naj nam sam prihodnjič kaj — po njegovem mišljenju — estetičnega poroča, in mi bodemo njegov nasvet celo s hvalo sprejeli, a to bi moralo biti v kratkem, ker hočemo namreč spet prav šaljivo igro uprizoriti.

— **Iz Št. Vida na Dolenjskem** se nam piše: Dne 9. januarja 1899. ob 5. uri zju-traj je nastal ogenj v šoli. Tleti je moralo že dlje časa, kajti zgorela so tla male so-bice in pa drva v kleti. Škoda znaša, ka-kor so možje cenili, 250 gld. Nevarnost je bila strašno velika za vsa vas, kajti tik zraven je trgovina in klet, v kateri je bilo spravljeno olje in špirit, na nasprotni strani je pa c. kr. pošta. Ogenj je nastal baje po neprevidnosti kurjačevi. Ravno o pravem času je prihitela naša vrla požarna bramba na pomoč in po velikem trudu vseh mož se je zamogel ogenj čez poldrugo uro udu-šiti, zato gre vsa hvala točni naši požarni brambi in pa sploh vsem, kateri so poma-gali. Sedaj se je prav očitno pokazalo, kako zelo potreben je vodovod, proti kateremu posebno tukajšnji domači gg. duhovniki in njih pristaši delujejo. Seveda, ako ima člo-vek polno klet vina, tedaj ne uvideva, kaj bi hasnil vodovod.

— **Ponesrečen poskus.** Trgovec z lesom gosp. Jos. Milavec v Cerknici je dobil te dni anonimno pismo, v katerem se mu grozi s smrtjo, če v gotovem roku na neko drevo v Begunjah ne obesi 1000 gld., po katere pride potem pisalec pisma. Gospod Milavec pa pisalcu pisma tega veselja ni naredil, pač pa se utegne zgoditi, da prijazne-mu možu, ki je spisal pismo pridejo na sled — orožniki.

— **Požari.** Pri posestniku Jakobu Šproharju v Suborjah v postojinskem okraju je na doslej nepojasnen način nastal zadnje dni ogenj, kateri je pouzročil 1000 goldinarjev škode. Sumi se, da je zlobna roka namenoma zanetila požar. — V Trnju v istem okraju je gorelo pri posestniku Gašparju Želetu. Škoda ni velika.

— **Dvboj.** Iz Gradca se nam poroča: Tu je bil med nekim Slovincem in mej nekim Nemcem dvboj. Uzrok dvboju je dal prepir o narodnostnem vprašanju. Ne-mec je bil v dvboju težko ranjen, in sicer na glavi.

— **Zdravstveno stanje v Ljubljani.** Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 1. do 7. janu-varja kaže, da je bilo novorojencev 17 (= 25.24 ‰), mrtvorojenec 1, umrlih 17 (= 25.24 ‰), mej njimi sta umrla za jetiko 2, za vnetjem sopilnih organov 2, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 12. Mej njimi je bilo tujcev 5 (= 59.4 ‰) iz za-vodov 9 (= 52.9 ‰). Za infekcijskimi bo-leznimi so oboleli, in sicer za vratico 2 osebi.

\* **Uprli so se.** Nedavno so listi poročali o mladem častniku Hobsonu, junaku ameriške ladje „Merrimac“, kateremu so ženske tako naklonjene, da ga vsaka poljubi, katera ga sreča. Potoval je že po vseh večjih mestih Zjedinjenih držav ter se na-povedal tudi v Denveru, kjer je hotel nekaj predavati. Dan pred tem so bili na vseh oglih mesta prilepljeni plakati s sledečim napi-som: „Možje denverski! Dovolj imamo den-verskih poljubov in Denver naj ne spada mej ona ameriška mesta, katera so naše žene osmešila pred vsem svetom. Ako se denverske žene same toliko ne cenijo, po-segli bomo mi možki vmes. Ne ljubosum-nost, marveč zoperna poročila, ki prihajajo od drugih, nas silijo, da ščitimo čast svo-jih žen.“

\* **Ukradena princesinja.** Angleška bojna ladija „Mildura“ je zapustila ne-davno luko Sydney, da polovi v ondotnih vodah bivajoče žide, kupčujoče z dekleti, ki so doma na okrožnih otokih. Na Numeji je povedal Angležem kralj, da so mu pred 2 dnevoma ukradli hčer in njene tovari-šice. Roparji so bili francoski židje, ki so prišli s svojo ladijo zvečer k Numeji. De-klisce so v starosti 13 do 20 let. Roparji so jih zalotili, ko so se v morju kopale. „Mildura“ je plula hitro za roparsko ladijo ter jo res vjela. Na francoski ladiji so našli Angleži vse deklice, mej njimi tudi 17letno princesinjo, ki je spala v kajiti kapitana.

Ko so zahtevali Angleži, da jim izroče ro-parji deklice, so deklice odločno protestirale, češ da so francoski roparji prav ljubeznivi možje, ki znajo prav dobro zabavati. Vendar se Angleži niso vdali ter so odvedli dekleta siloma zopet na Numejo. Najbolj žalostna e bila baje princesinja, kateri se je roparski kapitan, mlad žid, nad vse prikupil.

\* **Obsojeni sleparji.** Morda se naši čitatelji še spominjajo poročila, da je poli-cija v Pečuhu pri firmi Engel & Comp. našla veliko množino ponarejenega vina Sodišče je oba brata Engel obsodilo, vsacega na mecec dnij v zapor in na globo 300 gold. To smo zategadelj zabeležili, ker nam je znano, da se agentje te firme klatijo tudi po Kranjskem in delajo tukaj dobre kupčije.

\* **Jezuvitje v Zagrebu.** Poroča se, da je zagrebški nadškof Posilović sredi Za-greba kupil veliko stavbišče, kjer se sezida jezuvitski samostan. Občinski svet zagreb-ški namerava proti temu energično remon-strirati.

\* **200 let stara papiga.** Iz Londona poročajo, da ima velska princezinja papigo „Ducky“, katero je dobil l. 1800 kralj Jurij III. v dar od nekega prijatelja. Papiga je bila že takrat jako stara. Sedaj pa šteje baje že skoro 200 let. — Bržčas je ta pa-piga navadna — „raca“.

\* **Siameška dvojčka.** V Geri je ro-dila žena nekega železniškega uradnika 8. t. m. dvojčka ženskega spola, katera sta bila skupaj zraščena. Imela sta dve naravno razviti glavi, dve roki in dve nogi. Zdrav-nik dr. Teichmann je konstatoval tudi dve hrbtnici ter dve normalni srci. Dvojčka sta malo časa po porodu umrla.

\* **Velika nesreča na železnici.** Iz New Yorka se poroča, da sta se na Lehigh-Ballei železnici zadela ekspresni in lokalni vlak. Pri tem je bilo ubitih 13 ljudi, 40 pa nevarno ranjenih.

## Telefonična in brzojavna poročila.

### Osebnosti.

Dunaj 12. januarja. Finančni mi-nister dr. Kaizl je včeraj v važnih poli-tičnih zadevah potoval v Prago, od koder se vrne danes. Deželni maršal češki, knez Lobkovic je prišel danes sem in bil do-poldne v avdijenci pri cesarju, kateri je razen njega sprejel tudi bivšega minister-skega predsednika, barona Gautscha in bivšega tržaškega namestnika, barona Ri-naldinija.

### Julij grof Falkenhayn.

Dunaj 12. januarja. Bivši poljedelski minister, najprej v Taaffejem in potem v koalicijskem ministerstvu, grof Julij Fal-kenhayn, je na smrt bolan in se je vsak hip bati katastrofe. Grof Falkenhayn je bil že pred dvema letoma obolel, a se dal takrat operirati in je zopet ozdravil. Nekaj dnij pred Božičem je zopet za isto boleznijo obolel in je bil danes ponoči tako slab, da so ga dopoldne prevideli s svetotajstvi za umirajoče. Falkenhayn je 70 let star.

### Vojaške vaje.

Dunaj 12. januarja. „Neues Wiener Tagblatt“ javlja, da se bodo letošnji veliki vojaški manevri vršili v Pustriški dolini doli proti Celovcu. Zapovednika bosta fcm. Succovaty in fcm. Hold.

### Izjemno stanje v Gališki.

Dunaj 11. januarja. Tekom prihod-njih dnij se razveljavi izjemno stanje v vseh tistih krajih, kjer je še v veljavi.

### Vse v nič.

Praga 12. januarja. Defravdanta Wilita, kateri je bil pri posojilnici v Mladi Boleslavi defravdiral 115.000 gld., so srečno pripeljali iz Amerike, toda tistih 99.000 gl., katere so še pri njem našli, ne bo okradena posojilnica nikdar več videla, ker se je skoro vsa svota porabila za amerišansko policijo. Tej se je bilo obljubilo 10% od denarja, ki se dobi pri Wiltu, vsakemu de-tektivu, ki je zasledoval Wilita pa po pet dolarjev na dan in 12½ centa za vsak ki-lometer potovanja.

### Ogerski parlament.

Budimpešta 12. januarja. V da-našnji seji poslanske zbornice nadaljuje opozicija s svojimi predlogi, naj se spremeni zapisnik in naj se o nasvetovanih premem-bah glasuje imenom. Kubik je razprav-ljal o revmatizmu, češ, v zbornici je tak prepil, da mora vsa opozicija zboleti. Za-hteval je, naj se to v zapisniku konstatuje in naj se o njegovem predlogu imenom

glasuje. Neki drugi poslanec se je pritože-val, da so v opoziciji odkazani najslabši sedeži, in zahteval, naj se jej odkažejo drugi in naj se o tem predlogu glasuje po imenih. Naposled je Hennthaler začel čitati cesarjev reskript z dne 3. decembra l. 1848. Predsednik ni hotel tega pripustiti. Hennthaler je na to apeliral na zbor-nico, zahtevajoč, naj mu dovoli čitanje in naj se o njegovi zahtevi glasuje po imenih, ia sicer šele jutri. Ker je bil predlog za-dosti podprt, mu je moral predsednik ustreči.

### Ogerska kriza.

Budimpešta, 12. januarja. Dissi-dentje se pri pogajanjih z opozicijo omeju-jejo na formuliranje zahtev, katere so ogle-sile opozicijske stranke, ne da bi uplivali na meritum oglašanih zahtev. Dissidentje bodo še danes te zahteve predložili mini-sterskemu predsedniku, in najbrž bo baron Banffy še danes zvečer odpotoval na Du-naj. Ako se tam na merodajnem mestu iz-reče, da naj se vlada na tej podlagi z opo-zicijo pogaja, potem šele bodo dissidentje uplivali tudi v meritornem oziru.

Budimpešta 12. januarja. Mnenja o uspehu pogajanj mej vlado in opozicijo so jako različna. Opozicijski listi upajo na popoln uspeh, dočim se vladni listi jako pesimistično izrekajo, češ, zahteve opo-zicijskih strank so silno pretirane in bi liberalna stranka storila samomor, ako bi jih sprejela.

### Koncilij ameriških škofov.

Rim 12. januarja. Tekom letošnjega leta vršil se bo tukaj, kakor poroča „Osser-vatore Romano“, koncilij ameriških škofov.

### Afera Dreyfus.

Pariz 12. januarja. Beaurepaire je v „Echo de Paris“ objavil članek, v kate-terem zahteva, naj se za Dreyfusovo za-htevo razveljavi kompetenca kriminalnega senata kasacijskega dvora.

Pariz 12. januarja. Pravosodni mi-nister je odredil preiskavo glede razkritij Beaurepaireovih.

### Vojaška slavnost.

Berolin 12. januarja. Cesarja Franca gardni grenadirski polk je včeraj na slo-vesen način praznoval 50 letnico, odkar je bil cesar Franc Jožef I. imenovan imejte-ljem tega polka. Slavnosti se je udeležil nemški cesar Viljem. Cesar Franc Jožef je tem povodom poslal polkovniku Schwarz-koppenu jako laskavo pismo.

### Filipini.

Madrid 12. januarja. General Rios poroča, da se ustaši zbirajo okolu Manile, in da mislijo mesto naskočiti.

London 12. januarja. Reuterjev biró javlja iz Hongkonga, da so filipinski ustaši pri ondotnem sodišču vložili proti ameri-čanskemu konzulu v Hongkongu tožbo na plačilo 67 milijonov dolarjev, katera svota je bila meseca januarja 1898. leta pri njem deponirana, v svrhu, da se iz nje podpira bojevanje proti Špancem. Pričakovati je sen-zacionalnih razkritij.

## Narodno gospodarstvo.

### — Državne železnice.

Gmünd ležeče, doslej samo za promet z ljudmi in s prtljago otvoreno postajališče Senohrab, se je dne 1. januarja otvorilo za neomejeni promet z brzopošiljativami.

## Sneži.

(Italijanski spisal Enrico Castelnuovo, po-slovenil H. R.)

(Dalje.)

Signor Odoardo pa si je pokril z roko oči. Kako so se podile njegove misli! Kakovi čuti so se bojevali v njegovem srcu!

O, ko bi le mogel uničiti podobo signore Eveline! Toda ne more. Ti bogati zlati lasje — on jih še vedno vidi; še vedno vidi njene plave oči, njeno zapeljivo smehljanje, njeno krasno in harmonično postavo. Samo jedno besedo mu je treba ziniti in signora Evelina je njegova, — prišla bi v njegovo zapuščeno hišo in jo oživila s svojo radostjo in ljubeznijo, kakor je enkrat že bilo pri njem. In vendar — ne, ne! Tako kakor nekaj seveda ne more biti nikdar več.

Doretina mati je bila drugačna, kakor ta signora Evelina. Kako je bila skromna, kako poštena! Kako lepa je bila rudečica, ki se je nakrat, nenadoma razlila čez njena lica! Kako sladko vablivo je bil čar njenih



